

Cele lekcji – wymagania ogólne

- ◆ rozwijanie umiejętności oceniania własnej relacji z Bogiem w świetle drugiego przykazania Dekalogu;
- ◆ odkrywanie źródeł fałszywego i prawdziwego obrazu Boga.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- ◆ dokonuje interpretacji cytatu filozoficznego;
- ◆ po lekcji wskazuje na źródła fałszywych obrazów Boga;
- ◆ po lekcji wyjaśnia, jak budować w sercu i umyśle prawdziwy obraz Boga.

Wartości

- ◆ refleksja nad osobistą relacją z Bogiem;
- ◆ formacja sumienia w oparciu o drugie przykazanie.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – mój komentarz. Nauczyciel zapisuje na tablicy zdanie: „O czym nie można mówić, o tym trzeba milczeć” i rozdaje uczniom karteczki samoprzylepne. Następnie prosi, aby każdy z uczniów napisał swój komentarz do tej myśli (np. czy się z nią zgadza, jak ją rozumie, jakie uczucia w nim wywołuje) i wyjaśnia, że po napisaniu komentarzy uczniowie przyklejają karteczki pod cytatem. Po wykonaniu zadania dwoje uczniów odczytuje zapisane na karteczkach prze-myślenia rówieśników.

Podsumowanie: zapisane na tablicy zdanie pochodzi z najważniejszego dzieła wybitnego filozofa Ludwiga Wittgensteina *Tractatus logico-philosophicus*. Zdanie to jest interpretowane przez jednych jako swoisty akt rozpacz, wyrażający niemożność stworzenia jakiegokolwiek sensownej teorii bytu w filozofii, a z kolei przez innych jako negacja w ogóle wszelkich form filozofii. Są też tacy, którzy

odnoszą je do Boga i twierdzą, że Bóg – jeśli w ogóle istnieje – jest bytem, o którym nie można nic sensownie powiedzieć, dlatego trzeba o Nim zamilknąć. Takie postawienie sprawy powoduje, że niemożliwa staje się nie tylko teologia, ale przede wszystkim wiara.

Takie podejście jest nie do pogodzenia z objawieniem zawartym w Biblii: „Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył” (J 1, 18) lub „Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców [naszych] przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. Ten [Syn], który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach” (Hbr 1, 1-3).

Rozwinięcie tematu

Metoda – plakat. Nauczyciel tworzy 6 grup, prosi o wybranie liderów i zaprasza ich po odbiór materiałów: kartki z cytatami z podręcznika (załącznik 1), karton, flamastry i markery. Następnie wyjaśnia, że zadaniem grup jest stworzenie – na podstawie opisów z podręcznika – plakatów ostrzegających przed fałszywymi obrazami Boga.

Po wykonaniu zadania liderzy grup umieszczają plakaty w widocznym miejscu sali. Grupy, które nie tworzyły danego plakatu, próbują go zinterpretować. Autorzy plakatów weryfikują poprawność interpretacji.

Podsumowanie:

- A jaki jest twój obraz Boga? Odnajdujesz się w którymś z omawianych w czasie lekcji, czy masz zupełnie inny?
- Jak ty o Bogu myślisz, mówisz, pojmujesz Go?
- Czy w ogóle o Bogu myślisz? Czy w ogóle zwracasz uwagę na to, jak Go pojmujesz?
- Z czego bierze się obraz Boga, który masz w sercu i umyśle? Konsekwencją jakich doświadczeń on jest?

Zapisz swoje przemyślenia w formie modlitwy skierowanej do Boga.

Zakończenie

Każdy człowiek nosi w sobie jakieś pojęcie czy wyobrażenie Boga. Niestety często są to fałszywe wyobrażenia Boga, które wynikają ze stereotypów, przesądów, doświadczeń życiowych, błędów w formacji religijnej i wychowaniu. Te fałszywe obrazy przeszkadzają w nawiązaniu prawdziwej relacji z Bogiem, a także uniemożliwiają zdrowy przekaz wiary. Warto pamiętać, że błędne obrazy Boga można

łatwo zidentyfikować i porzucać. Wystarczy tylko konfrontować je z Objawieniem Bożym zawartym w Biblii i Tradycji Kościoła oraz otwierać się na Ducha Świętego, który przypomina, kim i jaki jest Bóg.

Notatka

Modlitewna refleksja sformułowana przez uczniów pod koniec lekcji.

Korelacja z edukacją szkolną

- ◆ historia sztuki – sakralna funkcja dzieła sztuki.